

יקי יושע, יוצר הסרט שעורר סערה מפני שפגע, כביכול, בהורים השכולים, טוען כי לא הבינו את הסרט וכי השלושה במיטה אינם עוסקים כלל במין

לשבע אין התנגדות
ליחסים בין
כמה נשים וגבר

אצלנו הכל הפוך.
אבא אומר קדיש
על בנו

זו ארץ שבא בחור
אומרות: „אתה מוצא חן
בעיני, אז יאללה בוא!“

אבן שטיפש זרק למים,
חמישים חכמים
לא ימצאו

לא למדתי במשך
שלוש שנים באיזה יד
מוגב פליני את התחח

לא צריך לעמוד
מתחת לפנס
כדי להיות זונה

ריאיינה שרית ישי

„מוצאתי פארונה!“

המולדת. לכן הסרט עושה, לדעתי, את העבודה של ספת פסיכיאטר. „זו ברשה ללכת לפסיכיאטר, נכון? אז אפשר לקנות כרטיס לקולנוע. אם הטיפול בהלם לא עוזר אחרי ההקרנה הראשונה, אפשר להשאר להקרנה חוזרת. לדעתי הסרט חושף בפנינו, המישפחות השכולות, את האמת במעורבות. אנחנו לא פרות קדרי שות. השכול לא מקנה לנו זכות וטו. אני לא יכולה להסכים לכך שקבוצה של הורים שכולים, שהיא, לדעתי, קטנה, תקח לעצמה זכויות יתר ותעמיד אחרים בפני עובדה. זה אופייני למישפחות ה"שכולות לעשות מה שעולה על דעתן, שכן הן זוכות תמיד מהעם הזה לליטוף יתר. כשיצאתי מהסרט סמרו שערוני. תקיפה אותי צמרמורת. למה? קשה לצאת מהזיות. הסרט החזיר גם אותי וגם את

הקרינו. בהקרנה שבה נכחתי אני חתמו 68 איש בעד הזכות, ורק שמונה אנשים חתמו נגד. אנשים יוצאים מאולם הקולנוע, עומדים בפתח ומתווכחים. גילה, אלמנטו של טייס חיל-האוויר אמיר אמת, הגשואה כיום בשנית, אמרה לי: „נכנסתי לאולם ה"קולנוע מלאה חרדות. אותן יצרה העי"תונות שסיפרה כי זהו סרט נורא למישפחות השכולות. קראתי שהסרט שופט אותנו על דרך ההנצחה שבחרנו כדי לזכור את המתים. ברגע שמודיעים למישפחה על ההרוג היא נכנסת למילכוד של הזיה אחת גדולה. קשה להתמודד עם ה"צער, אז המציאו רצפט חדש לשעת ה"דחק: לא מספרים למישפחה שזו היתה סתם תאונה טפשית או מילחמה מיותרת. מספרים שהבן נהרג כגיבור למען ה"

לאחר הצילומים של הסרט. אירגוני הורים שכולים הביעו הזדעזעות. עיריית תל-אביב הסירה חסותה. אב שכול הגיש צי"מניעה פרטי. הצנזורה התבקשה עליידי סגן-שר-הביטחון לשב ולעייין בסרט, את רי שקודם לכן אישרה אותו להקרנה. מה שנדמה היה בתחילה כתכסיס פירסומי מצויין מצד יוצרי הסרט, הפך ויכוח ציבורי בורי נוקב. מה שהתחיל כוויכוח ציבורי נוקב הפך וואנדליוז. כאשר אלמוגים שפכו צבע שחור על קופת הקולנוע, חבלו במנעולים, איימו בהטמנת פצצות באולם הקולנוע, ואיימו על חייו של יקי יושע. לפני כל הקרנה עולה יקי יושע לבמה ומבקש מבני המישפחות השכולות הנוכחים באולם לחתום על אחת משתי הרשימות התלויות בכניסה. האחת נגד הזכות להקרין את הסרט; השנייה בעד הזכות ל-

האקדמיה לדשון העברית קבעה כי הציפור ששמה Vuluer, הניזונה מפגרים, היא נשר, ואילו הציפור ששמה Eagle היא עיט. הנשר, קבעה האקדמיה, הוא עוף הניזון מנבלות. הוא מכניס לתוכן את ראשו ולכן ראשו קרה. יורם קניוק בחר לקרוא לפרק מסיפור היהודי האחרון בשם העיט. העיט, אומר גיבור הפרק, בועז, חי מנבלות. הוויכוח הציבורי שהתעורר סביב הפרק כספר, שהפך לסרט בבימויו של יקי יושע, לא נסב סביב תפקידו של הנשר או העיט, כי אם סביב הנושא הדן בתעשיית ההג"צחה של חללי צה"ל. כבר בהקרנה הראשונה היה ברור כי הקרנת הסרט לא תעבור בשלום. יקי יושע, שמלאו לו 30 ביום שבו יצא סרטו אל האקרנים, צפה בעיות. לכן לא הירשה כניסת עיתונאים